

κλοιός

Κυριακή, 17 Φεβρουαρίου 2013

6:34 πμ

Σημασία

Ξενογλωσσα

Ιταλική ονομασία για την διαπόμπευση. Προφέρεται γκόνια.

Στα Ιταλικά η παράγωγος λέξη **VERGOGNA** σημαίνει ντροπή, αιδώς, όνειδος.

Εγκυκλοπαιδικά

Βασανιστήριο-ποινή που επέβαλαν το μεσαιώνα σε κακοποιούς εκθέτοντας τους σε δημόσιο χώρο στην χλεύη και τον ονειδισμό του όχλου με τα χέρια δεμένα πισθάγκωνα, με μια πινακίδα με περιγραφή του αδικήματος και δεμένους σε ένα στύλο ή στον τοίχο, από το λαϊκό με ένα σιδερένιο **κλοιό** (που λέγονταν επίσης cogna). Το ολο βασανιστήριο ονομαζονταν αλλιώς **Μπερλίνα**.

Sorta di gastigo che davasi a certi malfattori, esponendoli in luogo pubblico ai vituperi della plebaglia, con le mani legate di dietro, con un cartello appeso al collo, nel quale erano scritti il delitto e a pena, e un tempo anche, per maggiore gnominia, con un anello di ferro al collo, letto parimente Gogna, incatenato a una colonna o al muro: altrimenti Berlina (cfr. q. voce); *fig.* Vergogna, Affanno, scherno, Ludibrio; e anche Persona trita, ribalda.
Deriv. *Gognàto* = piegato a forma di gogna.

Screen clipping taken: 17/2/2013 6:37 πμ

Ετυμολογία

gógna dall'antiquato GONGHIA *collare o cerchio di ferro* (come Cigna e Ugnà da *cinghia e unghia*), il quale deriva dal *gr.* GOGGÝLOS (*pron.* gonghilos, onde gónglia, gónghia), che vale *rotondo* (Cru-sca). Altri dall'*arab.* GOLLON che vale *gogna* nel primitivo senso di *grosso anello di ferro*; onde gli spagnuoli fecero AR-GOLLA (AR sta per AL artic. arabo) e gli Italiani prima avrebber fatto góglia e poi gógna. Il Ménage propose il *gr.* AGCHÓNIOS *funè*, AGCHÒNE *strangolamento*: *laccio per strangolare*, da AGCHÒ (*lat.* ANGO) *stringo, allaccio*, che fa supporre una forma *lat.* ANCÒNIA. Il Delâtre pensa al *lat.* AGONIA *la vittima condotta al sacrificio* e il Diez domanda se per avventura possa essere aferetico da VER-GÓGNA.

Screen clipping taken: 17/2/2013 6:39 πμ

Επώνυμα

Το γνωστό Κονιαλίδης δεν σχετίζεται με το ιταλικό gogna, προέρχεται από το τοπωνύμιο Ικονίο απ' όπου και οι κονιαροί = γύφτοι.

Πβλ. Δημ. Τραγ. "τι με μαλλώνεις Κισσαβε κονιαροπατημένε, που σε παταει η κονιαριά κι λαρσινοι αγάδες.

Εικόνες

Κλοιός

Βιβλιογραφία